

„ї-се написъба сѣкога предъ слѣдѹющы тѣ самоглѣсны а, е, и, о, ѿ, л, ѵ отъ краи, и въ рѣчъ тѣ дѣкато ы не се пише. Н. п. Іаковъ, Географія. Іерусалымъ, знаменїе. Іисусъ, тіи. Іорданъ, сладкю. Іуда, змїа. И въ нѣкои чужестранныи рѣчи като що сѧ погорни тѣ лїтврѓа, йкосъ, и дрѹги.

„ы-се пише въ сїчки тѣ винителны падѣжи на мѹжескїа рода на-второ то склоненїе. (Осбенъ лковы се ѻкончаваля нѣкой винителенъ падѣжъ съ г, к, х. Защото по тілѣ вѣквы никогашъ не се написъба ы. И лко бы винителни тѣ пронсходили отъ именителни що иматъ ѻкончанїе на ь, като н. п. оѹчители, книзи, падѣжи, пастыри, и дрѹги такиба.) Такожде и въ сїчки тѣ множественны падѣжи на женскїа рода на-перво то склоненїе, който се ѻкончаватъ со слѣдѹющы тѣ вѣквы: на а въ единствен. числѣ, в, в, д, з, л, м, н, п, р, с, т, ф, цы, ѿ. И въ сїчки тѣ винителны токмо паки на женскїа рода, който се ѻкончаватъ на слѣдѹющы тѣ вѣквы ж, ч, ш, ѿ. Н. п. мрежи именит. мрежы винит. дѹчи именит. дѹчи винит. дѹши именит. дѹши винит. пиши именит. пиши винит.

„По ц, всегда се пише ы, н. п. человѣцы, рцы, тѣцыте, и проч.